ارمان ربیا ارمان ربیا کیوں بعد حسین جہان ربیا مظلوم دا صدقہ صلِ علی ایمان ربیا قرآن ربیا

کہیا زینٹ آساں توڑ دیو جیرراں دی ضانت موڑ دیو وکھیاریو بی بیو زینٹ دا غازی نه رہیا نه مان رہیا

کری اکبڑ وار وکھایا جا کری اصغرؓ نوں دفنایا جا اکبر دی اذان توں بیشی تک شہ بچھڑے کردا دان رہیا

یخ حال خلیل وی تکدے سن نبی ذِکریا آنسو ڈکدے سن پتو سینیوں برچھی کڈوا رہیا وم نوڑوا پتر جوان رہیا

فرمایا حوا نوں زینٹ نے نئیں بھلنے ویرا ایہہ صدمے افسوس کہ بھکیاں پیاسیاں دا دو گھڑیاں نوں مہمان رہیا

کسے قاری نمازی تکیا نہ کسے تیر ستم وا ڈکیا نہ HIANE ALI
وچ گودی پتو دی ہونٹاں نے ڈودھ واتا چیر زبان رہیا

پیا عرش الہی ڈولدا سی اوہدا دردی کوئی نہ بولدا سی زینٹ دا بھرا ینصرنی صدا پیا کردا وچ میدان رہیا

صُغر على دياں اتھراں سُكياں نہ كدى دِير جُدائياں مُكياں نہ رہيا دوين ميں قُر بان رہيا

کدی بانگ اکبرٌ دی رُکنی نئیں کدی پھوڑی شاہ دی مُگنی نئیں کدی ظلم کہانی لگنی نئیں ایہہ زینبٌ دا احسان رہیا تیرا دردی کوئی آیا نه کِسے شمر توں آن چھوایا نه تیری قبر نه دادی کول بنی ارمان سکینهٔ جان رہیا

اکھ غیر دی در توں دُور کیتی دربانی خود منظور کیتی و قیر دی در امام زمانے دا بن زینب دا دربان رہیا

یکی روندی تے شرماندی سی میں زینب ہاں فرماندی سی زینب نہ بچھانیں جاندی سی دِل صُغری دا جیران رہیا

ماتم دیاں بندشاں تھلیاں نہ زینٹ نوں قیداں بھلیاں نہ ماں کول وی جا کے رشیاں دا وچ گردن پاک نشان رہیا

> مروان جئے سُلطان بنے پر سیّد بندی وان جنے دل میلیاں محل اُسار لئے سادات کئی زندان رہیا

سے بات نثار نے بول دنی پیاسے نے حقیقت کھول دنی بیاسے نے حقیقت کھول دنی پیاسے نے حقیقت کھول دیں میں میں میں میں میں میں میں ایمان رہیا پر دِل دِج نہ ایمان رہیا